

Tota la premsa de Barcelona que no està venuda al Govern, ne parla dels atropells y de la barra descomunal dels nostres cacichs, pero per lo que's revela en aquell article, sembla que la patriòtica campanya de *La Tribuna* referent al Districte de Granollers serà de tanta forsa com la que ab tan acert ve realisant desde fa temps *La Veu de Catalunya*.

Senyala *La Tribuna*, els homes que s'han emprés la trista tasca en aquest Districte d'apoyar la immoralitat administrativa en tots els Ajuntaments que poden y de sembrar discordies y fomentar insanes passions. En Comas y Masferrer, Senador, en Travé Diputat a Corts y en Barangé, Diputat Provincial. ¡Insignes defensors del pudrimaner del Districte! ¿Qui son aquets senyors se pregunta el diari barceloni? ¿Quins meritis han contret? Ni en Comas al Senat, ni en Travé al Congrés ni en Barangé a la Diputació, han dit may una sola paraula, may han sapigut confegir dos mots. No podien passar mes triats, perquè realment es difícil trobar tres homes mes inutills, que menos serveixen per el carrech que respectivament desempenyen, porque ni de paraula, ni per escrit, ni dintre les comissions, han demostrat may interessarse per un assumpto beneficiós, entendrel y trevallar per durlo a la práctica.

Pero en cambi serveixen pera rastrejar per el Govern Civil, intentant fer passar garces per perdius al Sr. Manzano y entenentse ab determinats subordinats del Governador pera fer la trabeta a les persones de be y fer surar als qui en els seus respectius pobles son odiats.

El senyor Manzano, ja comensa a estar escamat d'aquets subjectes, pero convé que fassi un acte d'energía, treyentsels del devant.

Ben servit está'l Districte de Granollers ab aquets tres senyors; tres lloros muts que ni una sola vegada han fet lluir el Districte que dos d'ells representen, pero que sempre constantment, l'estan cruxificant.

Deixentlo d'una vegada 'l Districte, que si no ell us deixarà a vosaltres y a no tardar. Y tant com més tardeu, mes sorollosa serà la vostra caiguda.

*****

La Viticultura y la Crísis Vinícola

La viticultura europea pateix y brega en mitj de dificultats que semblen invencibles. Els viticultors de cada país se reuneixen en sindicats y congressos ahont aboguen per la protecció, nomenant juntes, comissions, delegacions ó comités pera demanar aussilis als Governos. Com es molt natural atendre als interessos importantíssims que representa el ram Viti-vinícol, cada un d'aquets Governos procura donar á sos productes nacionals la major protecció possible, siga ab noves tarifes de aduanes, ab lleys prohibint els frauds ó ab privilegis concedits á favor dels viticultors.

Peró apesar d'aquestos esforços realisats en tots els països per son Govern respectiu, la crísis aguda y irritant se perllonga, la viticultura y son comers corresponent gimeixen baix un pes irresistible sens esperansa de llibertació ó salvació.

Encara que'ls Poders públics siguen molt sensibles á la ruina eminent d'una classe molt respectable de contribuents, es vist ja que la

protecció governamental es insuficient pera cambiar l'estat actual de la crísis. Les tarifes aduaneres y les lleys protectores son remeys palatius impotents pera restablir l'equilibri entre la producció y la consumació. Es donchs un error esperar d'aquesta part, la resolució del problema vitícola.

Persones molt respectables y dignes de la consideració general, están gestionant desde fa temps, pera obtindre facilitats en la destilació dels excedents dels vins á les bodegues. Admetent que les necessitats dels pressupostos permetessen concedir algun privilegi ó facultat als viticultors, es cert que aquest recurs permeteria momentáneament desembrassarse del excés de caldo y vuydar les cubes necessaries pera l'allotjament de les futures cullites. Però, el remey estaria com ja hem dit, momentani, donchs que la sur-producció del alcohol produiría sa natural depreciació. Además, com son molt numeroses les substancies alcoholisables, la crísis s'extendria alas hores á tots aquestos productes. No veig donchs probabilitat d'èxit y, encare que la viticultura fos privilegiada, tampoch no serviria aixó á la resolució de la crísis, sinó que la situació quedaria allavors intolerable.

Convé donchs meditar y buscar judiciosament els medis als quals se puga acudir pera sortir de tan alarmant situació.

La sortida dels vins pera 'ls mercats estranjers es un factor important, quant es facil la colocació á preus remuneradors, però dupto que's puguen obtenir resultats apreciables perquè en la actualitat es difícil alcançar preus satisfactoris, á conseqüencia de la corrent irresistible que arrastra totes les produccions cap al barato. No debém ilusionarnos, hi ha que lluytar constantment ab la competencia de tots els països productors y els mercats estranjers quedarán á la gracia de la producció econòmica.

Fora d'alguns vinyats privilegiats quina reputació es merescuda y coneguda; la tendencia que existeix actualment, en criar vins de marca, seria un error, perquè al igual del alcohol, la surproducció produiría sa depreciació. Además se deu tenir en compte: Primer: que la gent rica consumidora, es relativament poch numerosa y per consegüent gasta poch. Segón: que la venda dels vins de luxo exigeix una propaganda molt costosa aixís com cuydados especials quins gastos poden ser suportats únicament per els vins classificats y de preus de venda sumament elevats.

Els obrers, la classe treballadora en general, aquí está la sortida y el consum de la gran cullita universal; però, pera buidar les bodegues, aquesta llegió de treballadors, que pot consumir el noranta cinch per cent de la producció, exigeix que se li ofereixin vins sans y barato, no vol vins sofisticats que desarrenglen els organs digestius y priven les forses. La venda del ví natural de la vinya á preu barato es l'únic medi de reprimir y de prohibir el frau. Además, al meu semblar, es també l'únic medi que pot restablir l'equilibri entre la producció y la consumació.

Sento ja la veu de tots els viticultors objectant que es impossible vendre el ví barato, donchs que'ls cuydados que exigeix el cultiu actual de la vinya son molt costosos y superen á sa producció. Però, serà pitjor la situació econòmica, si no's ven ó's pert una part ú la totalitat de la mateixa.

Llegi rescentment un párraf d'un eminent viticultor M. Lignon. que deia: "La veritat econòmica d'un temps pot ser l'error d'un altre temps.

Que en la crísis actual no's te suficient compte del cambi experimentat per els factors econòmichs desde trenta anys". Lo que's pot interpretar del modo següent: "que la vinya empeltada, sulfatada y ensofrada que enriqueix a son propietari fa ja vinticinch ó trenta anys; la mateixa vinya arruinará avuy á son duenyó per els gastos que requereix "pera poguer viurer".

Fa pena confessarho y no ignoro quants disgustos me valdrá la meva indiscreció per la qual accepto en absolut tota la responsabilitat, donchs crech sincerament que tot el vinyat actual quedarà totalment abandonat á causa dels gastos insostenibles que exigeix y que's reemplaçarà prompte per els híbrids productors directes, resistents, de bona fructificació y producció.

Quants coneguim ó hagin visitat plantacions d'híbrids, empendrán seguidament la reconstitució de sos vinyats. Es el cultiu econòmic que permet disminuir el preu de la producció del ví. Es el factor mes immediat y segur pera solucionar la crísis y el problema vitícola.

Eugeni GERMAIN.

Cardedeu, Agost 1906.

*****

Crónica Comarcal

Caldas

Preus de l'últim mercat: Gallines de 11 á 14 pesetes parell; pollastres de 5 á 6 pesetes parell; patates de 4 á 4'50 Ptes. quinta; monjetes paretanes á 31 Ptes. cuartera; monjetes ganxet á 37 Ptes. cuartera; ous á 1'65 Ptes. dotzena; conills á 2 Ptes un.

==

S'están fen gestions pera contractar una de les millors companyias d'ópera de la capital á fi de donar dugues funcions en el Cassino en la vinenta festa del Aplech. Les demás societats se preparen també al mateix objecte. Resultará una bona festa major de qual programa donarém compte aviat.

==

L'Ajuntament obsequiará ab una gira campestre á la colonia escolar que estiuja en aquesta Vila.

==

Si no hi ha res de nou el dia 23 del mes vinent, se celebrarà l'acte de posar una lápida al Prat de Dalt en recort d'haverhi escrit allí en Balmes, la seva celebrada obra *El Criterio*.

Se farà ab molta solemnitat.

N'anirém donant detalls.

Llerona

Els subscriptors en aquest poble de EL VALLES, han d'estar molt agraits al carter perquè 'ls hi estalvia la feina de llegirlo, donchs no 'l reben casi may.

Fem aquesta advertencia y mes enllá ne farén una altra si convé.

==

Se comensa á parlar de la festa major.

Aquest any sembla que també hi haurá partits y partidets, en detriment de la butxaca de tots y de lo que convindria pera passar be y alegrement les festes

¿No's podria prescindir de petiteses y de passions tontes?

No creyém que aquest estat de divisió se manifesti també en les funcions d'iglesia y volem creure que malgrat l'empenyo d'alguns se seguirán les costums tradicionals y se dispensarán els deguts respectes á l'othom qui se 'ls mereixi.